

Годишенъ
абонаментъ
прѣдплата б. л.
БРОЙ
10 СТ.

ПОЗОРЕНЪ СТЬЛЪБЪ

Обявления
се приематъ
по споразу-
мѣние съ ре-
дакцията.

Всичко за вѣстника се адресира:
редакция в. „ПОЗОРЕНЪ СТЬЛЪБЪ“
— Плѣвень. —

СЕДМИЧЕНЪ НЕЗАВИСИМЪ ВѢСТНИКЪ.

Урежда редакционенъ комитетъ.

Писма и рѣкописи не се повръ-
щатъ на изпращанитѣ.

Д-ръ Ив. Бижевъ.

НАШИТЪ ВОЕНОНАЧАЛНИЦИ.

„Не бѣхме ний за Васъ достойни съ на-
шитѣ малки умове“. Ив. Вазовъ.

Твърдѣ много се говори и писа за българския войникъ. Всички сж съгласни, че той прѣвзхожда най-добрия войникъ, какъвто военната история познава. И наистина, това което той направи на Булаиръ, Одринъ, Люле-Бургасъ и Чаталджа, е достойно само за уважение и адмиратация, Никога и никой въ свѣта, не е показалъ по-голѣмо себеотрицание, издържливост и търпѣние.

И при всичкитѣ тѣзи добри качества на нашия войникъ, твърдѣ често ще чуете, прѣдимно въ висшитѣ военни срѣди, укори по адресъ на този скромнѣ войникъ.

Тѣзи укори черпятъ основанието си въ скръбнитѣ инциденти, които се случиха почти въ всички полкове — инциденти, които нѣкъждѣ се изразиха въ формални бунтове противъ началството и противъ продължението на войната.

Има, наистина, нѣщо осждително въ тѣзи инциденти. Съ тѣхъ, тѣхнитѣ причини, тѣхнитѣ отговорности ще се занимаемъ на друго мѣсто и други пжтъ.

Тукъ и вкратцѣ, ще се занимаемъ съ тѣзи които водиха този войникъ въ боя; съ тѣзи, които го учиха и които бѣха неговата душа и разумъ въ тѣзи критически за отечеството дни. Какво заслужаватъ тѣ? Тѣжко, много тѣжко става на душата ни, когато за тѣхъ ний не можемъ не само да намѣримъ добри думи и похвали, а напротивъ, трѣбва да кажемъ, че тѣ, почти всички не оправдаха надѣждитѣ, които народа възлагаше на тѣхъ.

Бързаеме да кажемъ, че нашитѣ укори не се отнасятъ до младшитѣ офицери, подпоручици и капитани, макаръ и за нѣкои отъ тѣхъ, може би за мнозина, много нѣщо може да се каже и то не за тѣхна похвала.

Думата ни е за онѣзи военоначалници, които сж отговорни за успѣхитѣ и неуспѣхитѣ на една кампания. А тѣ сж: началницитѣ на армиитѣ, дивизионеритѣ, бригаднитѣ, полковитѣ и дружиннитѣ командири. Почти всички се оказаха много малки за голѣмата задача, която имъ бѣ възложена. Може би ще ни се възрази, че казваме голѣма дума, че ний не сме компетентни да сждимъ и критикуваме военната дѣйностъ на тѣзи хора, защото сами ний не сме по кариера военни. На тѣзи които биха ни направили подобно възраже-

ние, ний имаме куража да отговоримъ, че това което видѣхме въ войната, ни дава основание да се смѣтаме за по-военни отъ военнитѣ. За това, ний не само ще имаме куража да критикуваме, но ще си позволимъ да пишемъ и военна история, така както *трѣбва да се пише*, а не така, както началството заповѣдва да бжде написана въ реляции, които сж отъ единия до другия край фалшиви. Но, за това другъ пжтъ.

И така, какви бѣха нашитѣ военоначалници? Въ образователно отношение, тѣ стоятъ по-долу отъ всички други професии у насъ. Отъ 216 висши началници, само 31 иматъ срѣднѣ, а 76 висше образование, което прави, за първитѣ единъ процентъ отъ 14.3%, а за послѣднитѣ 35.2%. Въ това отношение, ний стоимъ по-долу отъ Турция, Сърбия и Гърция. Нѣщо по-вече. Ний стоимъ по-долу отъ онова, което имаме въ Сръбско — Българската нойна прѣзъ 1885 год. Възпитани въ специални школи, навикнали да мислятъ и вършатъ всичко по заповѣдъ, тѣзи хора неможаха, въ момента, когато се видѣха оставени на своя умъ, да направятъ друго, освѣнъ да вървятъ по отѣпкания пжтъ. Психологията на войника и на младшия офицеръ бѣ нѣщо непознато за тѣхъ, защото никога не сж се занимавали съ нея. Нѣмайки никога, случай да се самоопредѣлятъ, тѣ се намѣриха въ недоумѣние. Итѣ се помжчиха да привлѣкатъ войницитѣ къмъ себе си, да повдигнатъ националния имъ и патриотически духъ, като заповѣдаха да се налага бой съ прѣчки за най-малката простѣпка! А войницитѣ, между които имаше учители, адвокати, сждии, чиновници се питаха: нима за това сме дошли?

Хубава наистина педагогическа школа! И тази школа даде чудесния резултатъ: отчужди всички отъ началството.

Въ нашитѣ военоначалници липсва достатъчно съзнание за длъжността. Най-блѣстящето доказателство за това е факта, че една трета отъ тѣхъ бѣ въ тила и въ интенданството.

Генералъ щабнитѣ офицери, гжрдитѣ на които се красятъ съ ордени за храбростъ, бѣха далечъ отъ боя. Тѣ, които въ мирно врѣме учиха другитѣ на тактика и стратегия, непожелаша да ги изучатъ въ дѣйствителната и рѣдко случваща се школа — боя.

Нѣщо повече. Въ висшето началство се заблѣзваше колебливостъ и нерѣшителностъ. Като, че ли се боеха отъ отговорностъ и рискъ. И благодарение на това, Люлебургаския бой не биде замисленъ както трѣбва и като така не даде очакванитѣ резул-

тати. Благодарение на тѣзи отрицателни качества, боя при Чаталджа бѣ една катастрофа за насъ. Висшето началство искаше съ малко умъ, голѣми побѣди.

Кои сж доказателствата за това, ще видимъ въ идната статия.

ЕВРОПА И БАЛКАНИТЪ.

Сериозниятъ италиански в. „Corriere della Sera“ дава слѣдната уводна статия отъ депутатътъ и публицистъ Торео:

„И ако Европа още не е намѣрила начинъ за да се даде заемъ на Албания, а е дала съгласие за основаване на Албанска банка, и ако Италия още не се е съгласила за една малка отстъпка, която иска Гърция да ѝ се направи на южно-Албанската граница, пакъ изглежда, че ще се намѣри модусъ за всичко и опасността може да се избѣгне. При все това, обаче нито е потрѣбна, нито оправдана всѣка Европейска акция въ Албания.

Друга една работа прави безпокойна Европа, а това е Турската проблема. Послѣ първата балканска война Европа търсеше начинъ какъ да спаси Турция и въ Европа и въ Азия. Но послѣ втората балканска война Турция се реабилитира и сега се осѣща силна да иска своето. *„Ойъ друга страна незадоволството на Българитѣ ойъ поддѣлбата на Македония ойъ повече допринася за увеличаване на ойасноститѣ. Турция и България до вчерашни неприятели, сега сж се сириятели, защото тѣхнитѣ интереси и права добиха паралелно направление. Тѣ, и двитѣ, работятъ да се разбератъ, да се освѣтлятъ“.*

Европа можеше всичко това да избѣгне, ала не поиска. Ний, на врѣме обрѣнахме вниманието на нашето правителство. Ако на Сърбия бѣше дадено териториаленъ излазъ на Адриатическо море, Македонския въпросъ безъ мжка, би се рѣшилъ по другъ начинъ, Балканския миръ би се установилъ на солидни основи. Особенно Италия се е старала да се намѣри добъръ начинъ за рѣшаване на тия въпроси и за това тя дълбоко е изучвала балканскитѣ работи.

Европа днесъ не смѣ да допусне нова война на Балканитѣ, защото такава война би отворила не само турскитѣ неразрѣшени въпроси, но и българскитѣ, сръбскитѣ, ромжнскитѣ и австро-унгарскитѣ, отъ което би станало голѣмъ Европейски въпросъ. Кому е въ интересъ Турция на ново да воюва? Никому, нито даже на далечнитѣ държави. Германия, Англия и Франция нѣматъ смѣтка да се воюва въ Европа, защото се боятъ отъ международна война, може би Русия, въ случай на такава схватка, да се затвърди нѣгдѣ солидно въ Азия; Австрия да реабилитира своето положение на Балканитѣ, което прѣзъ балканскитѣ войни се отслаби; ала такива планове и смѣтки се основаватъ само на прѣдположения, върху които би могло много да се спори“.

Адонай.

БРАТОУБИЙСТВОТО.

И когато една сутринъ, при зори, (на 17 юни 1913 г.) Авелъ (България) излизаше изъ шатъра си (Шипъ — Кочане) и отиваше на полето (Овче поле) извика го Кайнъ (Сърбия) при себе си (дадената заповѣдъ за спиране военнитѣ дѣйствия на 18 юни с. г. и българскитѣ парламентъори убити отъ сръбитѣ) и го уби тамъ.

И отиде Кайнъ (Сърбия) при Сета (Македония), жената на Авела и съласки я облада. Защото мислеше Сета (Македония), че Авелъ (България) е при нея. А на сутринта (слѣдъ Букурешкия миръ?), когато видѣ Сета (Македония) Кайна (Сърбия) спящъ на леглото ѝ, отвърна се отъ него и въ безумна умраза и съ гнѣвъ потърси Авелъ. Но не можа да го намѣри (защото сърби, гърци, черногорци, ромъни и турци бѣха я нападнали хайдушки, въпрѣки всѣкакъвъ международенъ моралъ, право, редъ и прочие абсурдности днесъ въ

свѣтовната съврѣмнна история на Европа).

И донесоха вечерята (слѣдъ Букурешкия миръ?) въ кръвъ и рани мѣжа ѝ (България) — и сложиха го прѣдъ прага (старитѣ граници на България, безъ Добруджа). И разкъса Сета (Македония) одеждитѣ си — и косата си изскуба отъ жалъ (и терора на сърби и гърци). И проклѣ Сета (Македония) Кайна (Сърбия) съ проклятия на кръвъ и заклѣ го въ Божие име миръ да не види (и ще почнатъ редъ възтания, атентати прѣдизвикани отъ „братски“ гнѣтъ).

И чу Елахимъ думитѣ на жената (само Европа и „майка“ Света Русия — не) и извика Кайна по име. И го попита, гдѣ е братъ му. (Само Европа и Русия не стори нищо, но самодоволно говорятъ, че мирътъ на балканитѣ вече зацарува?!.)

И отвърна лице Господъ отъ мизернитѣ, (но само Господъ, а Европа и Русия — не!)

До кога?!

Вултуръ.

ПРОКЛЕТА БЖДИ!

Димятъ се Родопи, блестятъ чер-
веняетъ
Вершинитъ Рилски, гранитни скали;
И облаци въ гъсти кълба аленяетъ,
Като че пушекъ въ потоци лети...
Далечъ, въ хоризонта: димъ, искри,
Обляни
Отъ пламъци ниви, селата горятъ...
Лежатъ вьнъ грамади тамъ тру-
пове, врани.
И орли се виятъ, соколи пицятъ...
Ти чувашъ ли страшния екъ на
борбитъ
Гърмежи топове, чилични звонъ,
Какъ гарвани грачатъ, какъ пѣятъ
вълнитъ.
Пожарни, на жертви послѣдния
стонъ? ...
Я слушай: какъ тамо простори
огласятъ
Гората какъ вий, какъ балкантъ
ечи;
Тазъ пѣсенъ злокобна: „проклета
бжди!“
Я вижъ: бѣжанци вьвъ безкрайни
кертани
Вериги отъ старци, жени и дѣца—
Нещастнитъ жертви на братски
измами,
Прокудени чада на родна земя!
Тѣ точатъ се точатъ... разбити,
унизи,
Уморени, гладни и боси вървятъ...
Вървятъ и заплаканъ си взоръ
устремили
Напрѣдъ, по скалистия, дълги пѣтъ
...Задушно и тежко... скали наже-
жени...
А слънцето юлско ужасно пече...
Ти виждашъ ли кръвъ какъ изъ
рани червени
Се рони, какъ капка по капка
тече?...
...Но ей, че за сѣтното сбогомъ
тѣ спиратъ,
Земята обливатъ съ потоци сълзи.
Тѣ кървави рѣцѣ къмъ Бога из-
дигатъ
И молятъ се, шушнатъ: „прокета
бжди!“
Свърши се! Замлъкна борбата.
Народа
Юначенъ, измаменъ коварно, падна.
Подъ мечъ и подъ огънь, подъ
мрака на гроба,
Подъ кръста охуленъ тамъ всичко
замря...
Я чувай: какъ стениятъ на Дрина
струитъ,
Какъ Бистрица пѣсенъ надгробна
си пѣй,
Какъ въ кървава пѣна клокочатъ
вълнитъ
На Вардаръ, какъ Струма сълзитъ
си лѣй!

Я слушай: какъ тамъ планинитъ
въ борбитъ
Прѣдсмъртни се гърчатъ и виятъ,
пѣхтятъ;
Какъ китни поляни, морави, го-
ритъ,
Долинитъ росни тѣжовно шумятъ!
Какъ всичко се слива вьвъ пѣсенъ
омайна
Въ хармония дивна се носи, кънти:
Я чуй!— Македония, въ кърви
обляна,
Заклина, нарича: „проклета бжди!“
Ей слънцето искри послѣдни, про-
щални
Къмъ изтокъ изпраща, трепти и
гасней!
Веригитъ Рилски, Родопи кристални
Тъмнятъ и сводтъ небесенъ
бледней,
Утихватъ полята, струи на игриви
Потоци огасватъ, чернеятъ гори...
Прѣспивна си пѣсенъ запѣватъ зе-
фири,
Долини поематъ, гора зашуми...
Зората захожда тѣжовна и блѣдна.
Отъ прѣсната кръвъ се издига
мъгла...
...Дими се... И прѣдъ свѣтлината
послѣдна
Румяна и гъста легна пелена...
...Нощъ тиха настѣли ли, мѣсець
огрѣе,
Ти виждашъ на паднали тамо души
Летежа и чувашъ тихимъ да се пѣе
Божественъ, омаенъ: „проклета
бжди!“
Отъ зависъ и злоба, отъ мъсть
опоена,
Въ безумие страшно изпаднала, ти
Въ мигъ вѣра и братство, любовъ
безпрѣдѣлна
Въ омраза обърна, завѣти затри!
Зачерни ти име и минало славно,
Могилитъ братски съ позоръ за-
клеми;
И храма, съзиданъ за дѣло сийно,
И паметникъ царски вьвъ трауръ
покри!
Вьвъ име на братство и „дѣло
славянско“
Ти братя славяни въ бой кървавъ
тласна,
На плячка ти племе прати ага-
рянско
И гърци пирати и власи викна!
Коварно у вси православни народи
Инстинкти къмъ кървавъ ти пиръ
настърви
И тѣмъ въ разтерзанье сестра си
изложи
О, Русь православна, проклета
бжди! ...

(„Бълг. Архивъ“, год. II, кн. IX и X).

БОГОМИЛСКА ЛЕГЕНДА.

Най-лошо е побѣдата, най-тъмно е сърдцето, най-тъжно е да глѣдашъ глухъ свирачъ.

Г. Фонъ Хохвехтеръ,
майоръ отъ отоманската армия, аташиранъ къмъ гене-
ралния щабъ на Махмудъ Мухтаръ паша.
(Прѣводъ.)

Въ огъня съ турцитъ

Дневникъ на военнитъ операции
29 септември до 11 октомври
1912 г.)

сж потопени въ сѣдове пълни съ вода, за да ни прѣдпазятъ отъ посѣдението на случайни другари. ...
Слѣдъ като изпихме по двѣ чаши чай, размѣсенъ съ много ромъ, ние заспахме съ сънь на праведни. Азъ се възхищавамъ отъ шубата си, въ която съмъ се увиль.
Събота, 6 октомври. Слънцето блѣщи, но е студено. Направихъ си тоалета въ малкото каучуково леенче, послѣ закусихъ добръ: яйца, хлѣбъ, па освѣнъ хлѣбъ и нѣколко парчета луканка. Колко ли врѣме ще трае още тя?

Частьтъ въ 10 добихъ нуждното разрѣшение да отида въ кавалерийската дивизия. Въ главната квартира узнахъ, че положението е слѣдното: Кавалерийската дивизия, командувана отъ Салихъ паша, се състои отъ 4 бригади (8 полка,) три конни роти, 5 роти съ митральози. Тя се намира въ Вайсалъ, съвсѣмъ близко до българската граница.
Тя до сега е имала възможността успѣшно да извърши разузнавателната си служба. Свѣдѣнията, дадени отъ бригадата на Ибрахимъ паша, който дѣйствува въ околно-

КНИГА НА ЗАГАДКИТЪ.

Ти отворяшъ Божественитъ Врата на Мъдростта и ти укроти расата на Гигантитъ, Синове на Земята, въоръжени срѣщу боговетъ.

Блѣсъкъ на мълния, блѣсъкъ на мечъ и блѣсъкъ на женски очи: три измами, — че мълнията е високо, мечътъ може да се спре и жената не иска да убива. А всѣки се бои. И третото е най-страшно.

Блѣсъкъ на мълния, блѣсъкъ на мечъ и блѣсъкъ на женски очи — три пѣтя на смъртъта. И третиятъ е най-тихъ.

Кой ще изчерпи съ шѣпа морето — и земята съ педя кой ще измѣри?

Имаше три мждреца.
Първиятъ бѣше позналъ книгитъ — и видъ че мждростта е дълбока. И остави.

Вториятъ бѣше изучилъ природата — и разбра, че слънцето е далече. И ослѣпъ.

Третиятъ започна да търси себе си — и позна, че многосложни сж пѣтекитъ на страстьта, мисльта и творчествово. И полудъ.

А и трима сж една стѣпка поблизо. И върху главата на всѣкиго има кидаръ отъ звѣжди.

АЛОНАЙ.

ЗАКАЧКИ.

ГАДАНИЕ. (ВРАЧУВАНЕ).

И другъ начинъ на врачуване има: този начинъ е на кафе. За да се врачува на кафе постѣпва се по слѣдующия начинъ. Взима се кафе не печено и то отъ човаль, но предпочитателно е да се взема отъ нѣкой дюкянъ безъ да види ступанина.

Опича се кафето и се приготвя за пиене. Всѣкому е извѣстно какъ се приготвя кафе за пиене. Пропуснато — кафето трѣбва да е чисто безъ всѣкакъвъ примѣсъ и при приготвянето му да бжде тѣжко сладко или съ много захаръ и кафе.

Слѣдъ направата на кафето поднася се съ шѣпа томува, на когото ще се врачува. Не е злѣ кафето да се поднася въ турска чаша съ подложка взета отъ Горна Джумая. Слѣдъ изпиване на кафето разклаща се добръ отайката, остава се чашата и се полупва на подложката (ченийката). Чашата остава въ това положение до като се отдѣли добръ водата отъ кафето. Слѣдъ одцѣждането обръща се чашата и почва да се гадае. Гледанието на мастилена капка и на кафе става по фигуритъ които се образуватъ отъ нагиснатата капка мастило или отложеного въ чашата кафе.

Слѣдва.

Агенция редникъ.

Какво иска да знае обществото.

— **Орденъ за храбрость.** Прѣзъ врѣме на съюзнишката война на 13 юли 1913 год. Подполковникъ Вълчевъ, командиръ на 4 дружина отъ 17 п. Доростолски полкъ е испратенъ съ дружината да заеме позиция надъ с. Ураново — Горно-Джумайско, съ цѣлъ да не могатъ гърцитъ да построятъ мостъ надъ рѣка Струма, а сжщо и да не могатъ да поправятъ срутения такъвъ отъ нашитъ войски. Когато дружината пристигнала и влѣзла въ връзка въ лѣво съ 6 п. полкъ, заблѣзало се, че гърцитъ искарали орджия по отсрѣнитъ височини. Това като донесли на Подполковникъ Вълчевъ, той се качва на коня си и избѣгва къмъ кухнята на полка при с. Бараково, и се скрива въ една ротна кола. Тукъ, обаче, като не можалъ да издържи подигравкитъ на войницитъ отъ кухнята, той отива при нестроевата рота въ селото, и така оставилъ дружината си на произвола на сѣдбата. За това му „вѣрно и честно“ служене на „Царя и Отечествово“ е получилъ орденъ за храбрость и атестация: „храбъръ и незамѣнимъ войнъ“.

— **Какъ се води слѣдствие.** По писаното въ вѣстника ни брой 1, за три гритцнерови машини, взети безъ разписка отъ поручикъ Станчевъ отъ

17 п. Доростолски полкъ, наредено е да се произведе дознание отъ майоръ Шишковъ, крѣстникъ на поручикъ Станчевъ! Ще чакаме края на слѣдствието.

— **Забравилъ да ги върне?**
Още прѣзъ м. декември 1912 год. офицеритъ отъ 3 и 4 дружина отъ 17 п. Доростолски полкъ пустинали подписка за събиране помощи за въздигане паметникъ на падналитъ герои офицери и долни чинове отъ полка. Наговаренъ билъ за касиеръ поручикъ Петровъ, сега капитанъ отъ сѣщия полкъ. Идеята се изостава, но паритъ до сега сж у капитана, внесени въ банката на негово име, безъ да мисли да ги възвърне на вносителитъ, въпрѣки многократнитъ напомнювания. Обръщаме внимание на началството му.

— **Казватъ, че Д-ръ Георгиевъ** отъ 8 коненъ полкъ, пишелъ диагноститъ на войницитъ, слѣдъ като се простятъ съ този свѣтъ. Какъ ли тогава сж лѣкувани тѣзи нещастници и какви ли лѣкарства сж имъ назначавани безъ диагноза?

— **Орденъ за храбрость.** Бившиятъ ротенъ командиръ на 9-та пионерна дружина Капитанъ Коцевъ е награденъ съ „орденъ за храбрость“ по комшиийски начинъ. Прѣзъ м-ць

ститъ на Одринъ, сж били особено интересни.

Източната армия се готви да се съсрѣдоточи задъ линията Димотика — Лозенградъ, като има прѣдъ себе си Одринъ. Но разнитъ корпуси ще трѣбва да заематъ позиции още по-къмъ сѣвероизтокъ, по-начинъ, щото лѣвото крило на армията да бжде разположено малко по на югъ отъ Куле и къмъ пѣтя, който води отъ Баба-Ески за Одринъ. Всичкитъ сили ще се състоятъ отъ четири корпуса:

3-тия корпусъ въ Лозенградъ, подъ командата на Махмудъ Мухтаръ паша;

1-ия корпусъ, между Кавакли и Енидже (Яверъ паша);

2-ия корпусъ, въ Карали (Шевкетъ Торгутъ паша);

4-ия корпусъ, въ Куле, съ авангарди, достигачи до Хавса (Абукъ паша).

Освѣнъ това ще трѣбва да се съставятъ 15-и, 16-и, 17-и и 18-и

редифски корпуси, службата на които още не е опрѣдѣлена.

Въ Одринъ наедно съ 10-та дивизия има и двѣ редифски дивизии подъ командата на Исмаилъ паша.

Всѣки отъ войсковитъ корпуси разполага съ по три административни обоза, съставени отъ реквизиранни кола, запрѣгнати съ биволи. Единиятъ отъ тѣхъ се намира тукъ. Тия биволи сж великолѣпни и силни. Не сжществува походна фурна.

Подполковникъ фонъ Лосовъ прѣдложи да съберемъ въ една рота всичкитъ войници отъ корпуса, които сж по занятие хлѣбари и да организираме хлѣбопекарници въ селата. Съмнявамъ се, въ възприемането на тая мѣрка; впрочемъ струва ми се, че всичко що се отнася до снабдяването войската съ храна, функционира твърдѣ лошо.

Състоянието на тактиката още не е изяснено; струва ми се, че генералниятъ щабъ никакъ не желае да се води по плана, състоящъ се въ ча-

мартъ 1913 г. Подпоручикъ Червенковъ отъ 14 рота на 4 п. Плѣвенски полкъ е натоваренъ да разрушае противника и да разруши телената мрежа на „Свищовския редутъ“ источно отъ с. Акаланъ. Подпоручика взима войници отъ IV-а дружина и нѣколко пионери отъ 9-та рота и извършва възложената му задача съ успѣхъ. Капитанъ Коцевъ, обаче, дава рапортъ, че това е негово дѣло, като купъ храбри дѣйствия си приписва, сжщото нѣщо излага и въ реляциитъ си. Слѣдствие на това началникъ щаба на 2 бригада отъ 9-а дивизия Майоръ Рачевъ настоява да му се даде „орденъ за храбрость“ при все мислимъ, че знае, какво нищо вѣрно нѣма, въ самохваленето на „грозния разрушителъ на теленитъ мрѣжи“.

— **Заслугитъ на Д-ръ Траненъ.** Когато на 4 ноември 1912 год. 9-та дивизия влѣзе въ бой, болницитъ ѝ не бѣха на мѣстата си, благодарение на което много ранени войници се скитаха немили и недраги безъ да има кой да се погрижи за тѣхъ. Д-ръ Траненъ по най-нехаенъ начинъ си е гледалъ работата и когато е оперелъ ножа у кокала се разтичалъ да търси лѣкъ. На 4 ноември отишелъ въ с. Ермени-къой да моли Генералъ Бояджиева, началникъ на 4 дивизия и дивизиония лѣкаръ на сжщата дивизия санитарния Подполковникъ Бацаровъ, да му услужатъ съ тѣхнитъ болници до като пристигнатъ тѣзи на 9-та дивизия, обаче, тѣ му отказали, защото сж очаквали всѣки моментъ да ангажиратъ дивизията въ бой, тогава той съ телеграми е търсилъ своитъ болници по направление Виза — Сараи. Много ранени и болни войници сж прибрани отъ болницитъ на 4 дивизия при все, че нищо не е липсвало и прѣчело на 9-та дивизия да сторятъ това, но нехайството и кефа на Д-ръ Траненъ сж биле по-голъми отколкото дълга къмъ отечеството и службата.

ТРАУРНА БЪЛГАРИЯ.

Помѣникъ на героитъ, които оставиха коститъ си по незнайни, полета съ усмивка на уста, и спасиха честта на отечеството си.

17. **Капитанъ Тоневъ Антонъ,** ротенъ командиръ на картечната рота отъ 34 троянски полкъ, убитъ на „Мадра стѣна“ — Сърбия, 24 юни 1913 год.

18. **Поручикъ Карановъ Боянъ,** ротенъ командиръ на 15 рота отъ 34 троянски полкъ, убитъ при атаката на „Мадра стѣна“ — Сърбия, на 24 юни 1913 год.

19. **Засенъ подпоручикъ Венковъ Рачо Генчо,** адютантъ на 2-а дружина отъ 34 троянски полкъ, убитъ при „Мадра стѣна“ — Сърбия, на 24 юни 1913 год.

20. **Засенъ подпоручикъ Хубановъ Кирилъ,** младши офицеръ — 14 рота отъ 34 троян. полкъ, убитъ

кане събирането на всички сили въ Одринъ и привършването на мобилизацията. По-скоро изглежда, че сж рѣшени за настѣпане, което, споредъ моето мнѣние, не ще бжде лишено отъ опасность, при сжществуването на затруднения въ снабдяването съ храна и при твърдѣ голѣмия процентъ на редифи, влизаци въ състава на войсковитъ единици.

Кавалерийската дивизия получи заповѣдъ да се опита да нападне въ флангъ неприятелско крило при Вайсалъ и да разрушае походнитъ му линии. Тази заранъ тя имѣ малка схватка и е отблъснала задъ границата нѣколко български отряда. 4-ия полкъ стрѣлци заминава днесъ за да подкрѣпи дивизията, която освѣнъ това ще бжде подкрѣпена отъ артилерията, наедно съ оная кавалерия, която иде отъ Петра.

Изглежда, че неприятелското лѣво крило се намира въ околността на Голѣмия Дервентъ. Забѣлзани сж значителни сили въ долината на Тун-

при „Мадра стѣна“ — Сърбия, на 24 юни 1913 год.

21. **Засенъ подпоручикъ Стойковъ Найдень,** младши офицеръ — 6 рота отъ 34 троянски полкъ, раненъ при „Мадра стѣна“ — Сърбия, на 24 юни 1913 год., починалъ въ гр. Фердинандъ на 4 юли 1913 год. отъ усложнение на раната (тетаносъ).

22. **Засенъ подпоручикъ Кючукъ Христо,** младши офицеръ — 2 рота отъ 34 троянски полкъ, убитъ при атаката на „Караколъ нокта“ — Чаталджа, на 4 ноември 1912 год.

23. **Засенъ подпоручикъ Д-ръ Влаховъ Христо,** младши офицеръ — 16 рота 34 троянски полкъ, убитъ при атаката на „Гази-баиръ“ — Чаталджа на 4 ноември 1912 год.

24. **Редникъ Лачо Костовъ,** — гр. Плѣвенъ, отъ 4 пѣх. Плѣвенски полкъ, раненъ на 4 ноември 1912 г. на Чаталджанската линия, починалъ на 19 сжщи въ гр. Лозенградъ.

ХРОНИКА.

— **Нехайство.** Отъ нѣколко дена снѣгътъ се топи. Минувачитъ покрай зданието на общината, въ което е и театралния салонъ, е обяно въ топящата вода отъ снѣга. Водосточнитъ трѣби сж развалени и нѣма, ни общинска, ни читалищна управа да види, че по този начинъ се рушатъ стенитъ на зданието.

— **Изборитъ** за народни прѣдставители ще станатъ на 23 февруари т. г. и за това, види се, околийския началникъ или другъ добръ човѣкъ е наредилъ да се разхождатъ изъ града и конни стражари.

Е, разбира се, не е лошо да се грижи властта за гражданитъ, като ги пази не само съ пѣши, но и конни стражари. Нали сега отведъ сме заобиколени съ врагове: вънкашни и „вжтрѣшни“! . . .

— **Освѣтлението** на града съ лампитъ „Лих“ е изоставено отъ общинския съвѣтъ, защото . . . кой знае защо. Това съвѣта е рѣшилъ. А гражданитъ нѣма освѣтъ да благодарятъ, като молятъ общинския съвѣтъ да побърза и набави изгубенитъ около 200 фенери изъ града и се нареди да бждатъ добръ почистени и всѣка вечеръ редовно палени.

Да, това гражданитъ искатъ!

— **Ергенски балъ.** Въ сжбота на 25 януари т. г. въ салона на Д-во „Съгласие“ уреждатъ ергени балъ и то само за ергени.

Интересно зрѣлище ще е!

— **Шпионството** се покровителствува, съобщава в. „Камбана“ въ броятъ си отъ 24 януари т. г. и за доказателство печати нисмо до гърка Куцодимитрисъ, Пловдивски общ. лѣкаръ, което било изпратено отъ Цариградъ съ дата 6 юли 1913 год.;

джа, въ Казлъ-Агачъ, на югъ отъ Ямболъ; други въ долината на Марица, на западъ отъ Мустафа-паша. Забѣлзани сж тоже движущи се колонии къмъ Казлъ-Клисе и по на западъ, които минаватъ прѣзъ прохода на Юктепе.

Часътъ въ 3. Ето ме отново въ моята малка кола, на пѣтъ за станцията. Изъ пѣтя срѣщамъ войскитъ, които бѣхъ видѣлъ миналитъ дни въ лагеритъ, между които пионертъ и отрядитъ съ митральози. Лоша дисциплина при маршируването, особено между полковитъ тренове, които задрѣстватъ пѣтя.

Чакамъ на гарата заминаването на единъ тренъ, като пиша тия си бѣлѣжки. Струва ми се за невъзможно, да мога самъ саменичакъ да настигна кавалерийската дивизия. Но надѣвамъ се да прѣодолея мъжнотитъ, като употрѣбя всичкитъ си усилия.

Ето и единъ товаренъ тренъ, на-

въ което се пише всичко противъ България. Прочетете писмото!

До кога тая слѣпота, до кога това нехайство на нашитъ управници спрямо България? Нима не е прѣсенъ примѣра отъ нещастията на тая страна, за да се турне всѣки на мѣстото му? И днесъ ли тоя и други подобни гърци се разхождатъ свободно изъ „варварска“ България! Стрѣтнете се българии!

— **Самоубиство.** На 22 януари т. г. въ 2 часа слѣдъ обѣдъ на площада при „Мавзолея“ се самозастрѣля съ револверъ въ гърлото Никола Томовъ, сторши писаръ въ окол. управление. Причини неизвѣстни.

— **Сватба** между власи и гърци щѣла да стане скоро, за да се заключатъ „приятелскитъ“ връзки?!

Кървавия „червенъ“ краля на гърцитъ — отцеубиецътъ — Константинъ ще жени синътъ си — неговъ прѣстолонаслѣдникъ за дъщерята на „храбрия“ Фердинандъ, наслѣдникъ на „миротворецъ“ (?) на балканитъ Каролъ, краля на власитъ (ягоридоядовцитъ). И ще правятъ чрѣзъ тая сватба голѣмъ съюзъ да се защитаватъ отъ кого ли? . . .

Де съюзъ, де! Де дърво, недо-дѣляно, де!

— **Пакъ съюзъ.** Напослѣдкъ въ вѣстницитъ се писа много за нѣкакъв „новъ съюзъ“ (?) между сиянитъ сърби и „татаритъ“ българии. Чудно е, че може даже да се възпроизведатъ въ наши вѣстници таква плитко скроени измислици, които умнитъ хора не могатъ да разбератъ. Съюзъ! съ кого? Съ сърбитъ, съ които до вчера бѣхме въ такъвъ и които го развалиха, защото имали „животни питаньета“.

— **Едно героично село.** Въ петричката околия се намира чисто българското село Черковице отъ 1200 кжци. Прѣзъ врѣме на отстѣпленieto на грѣцкитъ войски, които по пѣтя си опустошиха всички български поселища, само жителитъ на това село не избѣгаха, но останали въоръжени да дадатъ отпоръ на новитъ варвари. Прѣдъ селото храбрцитъ разбили единъ грѣцки кавалерийски ескадронъ, като разпрѣснали на всички страни грѣцкитъ войници, а слѣдъ това сж се сражавали и съ сжщия успѣхъ срѣщу отдѣлни грѣцки пѣхотински части. По такъвъ начинъ селянитъ отъ геройското село запазили непожтнати огнищата си, тѣ взели трофеи, митральози, коне, пушки и муниции. Нашитъ власти сж поискали да прибератъ отъ селото трофеитъ, обаче селянитъ сж молили правителството да имъ остави спечеленото въ неравни сражения да го пазятъ за споменъ.

— **Ново настоятелство** на Д-во „Съгласие“ се избра въ второто събрание на дружественитъ членове на 23 януари т. г. вечеръта. Членове на новото настоятелство сж: М. Милчевъ, Ив. Георгиевъ, М. Папазовъ, П. Ненковъ, Ил. Тонковъ, Ал. Пиронковъ, Георги Марковъ, Хр. Цоневъ и Ил. Хайдудовъ.

Плодотворна дѣйность се очаква отъ новитъ настоятели.

— **Разходитъ на Италия** прѣзъ врѣме на войната съ Турция възлизатъ на 1,149,757,360 лв., отъ които 903 мил. сж израсходвани за Либия и 21,257,090 за окупацията на егейскитъ острови и 8,851,000 за Албания. Освѣнъ това изплатени сж 30,000,000 на Детъ Пюбликъ.

— **А. Ляпчевъ и Г. Данаиловъ,** видни демократически водители, въ недѣля прѣдъ обѣдъ, въ 10 часа ще държатъ прѣдизборни рѣчи въ салона на Д-во „Съгласие“.

— **Г. Теодоровъ,** народняшки водителъ, въ недѣля слѣдъ обѣдъ въ 2 ч. въ салона на Д-во „Съгласие“, ще държи нрѣдизборна рѣчь.

— **Д-ръ Н. Исааковъ** отъ София, на 2 февруари т. г., недѣля, въ 10 часа прѣдъ обѣдъ, въ салона на Д-во „Съгласие“, отъ името на Социал-демократическата партия, ще държи прѣдизборна рѣчь.

— **Михайловъ Стоянъ и Г-ца Василева** ще дадатъ концертъ прѣзъ февруарий т. г. въ салона на Д-во „Съгласие“. Приготовления отъ сега се правятъ.

— **Бориславъ,** пиесата на Ив. Вазовъ ще прѣдставятъ офицеритъ отъ гарнизона въ полза на бѣжанцитъ, които се намиратъ въ Плѣвенъ.

— **„Въ Тихия Кжтъ“** ще прѣдставятъ група любители прѣзъ м-цъ февруари, която пиеса усилено се изучава още отъ сега. Вѣрваме ще бжде изнесена добръ.

Д-ръ Ив. Бижевъ и Ан. Савиновъ

АДВОКАТИ

Съобщаватъ на клиентитъ си, че отъ 1 януарий т. г. прѣмѣстиха адвокатското си писалище въ зданието на Г-ци Христовъ, (срѣщу аптеката Хорачекъ) горния етажъ.

товарвамъ багажа си въ единъ фургонъ и се качвамъ въ него.

Недѣля 7 октомврий. Азъ съмъ толкова уморенъ, че въпрѣки всичко добръ спящъ. Тренътъ бѣше влѣзълъ въ гарата на Люле-Бургасъ въ полунощъ; часътъ е 6 сутринъта, и ние продължаваме пѣтуването си.

Изъ пѣтя, нашиятъ тренъ получи страшенъ тласкъ отъ една машина, която маневрираше, стана нужда да се смѣни нашиятъ локомотивъ, но за щастие, случката нѣма други послѣдствия.

Часътъ бѣше 8, когато пристгнахме до височината на Одринскитъ укрѣпления. На всѣкъдѣ се виждатъ патрули, на всѣкъдѣ се издигатъ окопи, инсталиратъ се тѣлени мрѣжи. Голѣмитъ казарми наблизо до гарата сж прѣпѣлени съ войски, до тѣхъ е разположенъ грамаденъ лагеръ отъ палатки.

На много мѣста още вливатъ бетонъ.

Азъ се опжихъ къмъ единъ хо-

тель наблизо до гарата; въ самото начало не искатъ да ме приематъ, понеже единъ офицеръ току що бѣ убилъ тукъ единъ келнеръ. Найсетнѣ азъ успѣхъ да се настани тамъ. Пратихъ да ми доведатъ една кола, за да има да се прѣдставя на управителя, защото градътъ отстои по-ловинъ часть.

Управителътъ, Шукри паша, човѣкъ вече съ напѣднала възраст, ме увѣрява, че не е безопасно, да ходя самъ изъ полето. Впрочемъ не е възможно да се доставятъ коне. Единъ воененъ автомобилъ тъкмо сега заминаваше за Хавса.

Трѣбва да подиря нѣкоя кола и да я реквизирамъ, за което бѣхъ получилъ позволение. Слѣдъ завръщането ми въ хотела, снабденъ съ багажа си, азъ заминахъ отново за Хавса, да дира 4-ия корнусъ. Изглежда, че генералътъ не е добръ запознатъ съ положението, той не може да ми каже, гдѣ се намира кавалерийската дивизия. (Слѣдва).

„Картинна галерия“,

удобна за библиотекитѣ започна осмата си годишнина
(1913 — 1914).

Ще даде изящни цвѣтни художествени картини.

Ще помѣсти повече отъ 500 иллюстрации отъ
балк. война.

ИСКАЙТЕ ПРОСПЕКТА!

Абонаментъ 5 лева. За странство 6.

Поржкитѣ адресирайте до Г. Палашевъ, редакторъ.

ОТКРИВА СЕ ПОДПИСКА
за записване абохати на дѣтското иллюстрирано списание

„Свѣтулка“.

Редакторъ Г. Стояновъ — основенъ учителъ, София.

Явяваме на родители и учители, че редакцията на сп. „Свѣтулка“ се прѣмѣсти отъ Плъвенъ въ София; по този начинъ редакцията намира по-сгодни условия, за да подобри и засили списанието въ всѣко отношение. Въ списанието ще вѣе сжщия **напрѣдничавъ** духъ, както до сега.

„Свѣтулка“ дава **интересни** по съдържание и **най-достъпни по езикъ** материали за дѣтско четиво, съ които материали се буди **любопытностъ** у дѣтето и се всажда у него **любовъ** къмъ науката и живота.

„Свѣтулка“ ще се печата на увеличенъ форматъ и ще даде редица цвѣтни литографни и др. картини на своитѣ корици. За свои сътрудници редакцията е ангажира на най-добритѣ дѣтски писатели у насъ.

Печатница и Книжарница

Тодоръ Хр. Данаиловъ

Плъвенъ.

Извѣстявамъ г. г. издателитѣ, търговцитѣ, учрѣжденията и др., че печатницата е комплектувана и снабдена съ нови машини, съ всички видове модерни букви и украшения и съ всички най-нови и гарантирани ученически пособия и канцеларски принадлежности.

Работа бърза, чиста и набрѣжнена. Цѣни най-износни.

Адресъ: Т. Хр. Данаиловъ. — Плъвенъ.

Съобщаваме на Г. г. пжтницитѣ, че отъ 1 януари наехме бившия хотел „Търговски“, който прѣменувахме въ хотелъ

„КОМЕРСИДЪ“

Хотела е съ двадесетъ хигиенични стаи, добрѣ и наново мобилирани. Също уредихме отлична гостилница и кафене.

При хотела има конюшна съ всички удобства за файтони, каруци, коне и пр.

Имаме ефтени легла за г. г. селенитѣ. Също имаме стаи за търговски пжтници за изложба на мостри колекции.

Г. г. Пасажеритѣ ще намѣратъ винаги бърза и акуратна прислуга и износни цѣни.

Съ почитание:
Хр. Ив. Бешковъ.

Печатница на Тодоръ Хр. Данаиловъ — Плъвенъ

Уроци по френски и нѣмски езикъ по Берлицовата метода се даватъ отъ учителка, свършила въ Греноблския университетъ. Желаящитѣ да се отнесатъ до А. Шробелъ — домъ Желѣзаровъ. 1—5

Продаваме въ Плъвенъ, въ центъра на на града и главната улица до банка „Напрѣдъкъ“ 4 дюкяна и кжца нови масивни, и стара кжца въ сжщия дворъ.

Наслѣдницитѣ,
Споразумение: К. МИХАИЛОВЪ
чиновн. гара Левски.

НОВИ КНИГИ

Прѣст. и наказание ром. — Достоевски 7 лв.

Иваило, драма — Ив. Вазовъ 1.50 л.

Мистерии, романъ — Кн. Хамсунъ 2.40 лв.

Гибель, романъ — Тетмаеръ 2.50 л.

Брѣмнената жена — Д-ръ Шредеръ 1—

Горски цвѣта, стихове — Карановски 1—

Схлупени стрѣхи, разкази — М. Кременъ 1.50

Химни и балади — Троянновъ 3—

Ивета — Гюй де Мопасанъ 1—

По водата — Гюй де Мопасанъ 1—

На ножъ стихове — Кир. Христовъ — 60

Сидъ, трагедия — Корней 1—

Дуель, романъ — Купринъ 1.80

Книжарница Мариновъ — Плъвенъ.

ГЕОРГИ МАРКОВЪ

Адвокатъ — Плъвенъ.

Приема да завѣжда и защитава всѣкаквъ родъ дѣла прѣдъ всички сждилища въ царството.

Д-ръ Д. Пѣсичковъ

(Плъвенски градски лѣкарь)

Приема болни ежедневно въ кабинета си, задъ Окржжния затворъ.

Дрогерия ЛЕОПОЛДЪ КОНСТАНТИНОВЪ — Плъвенъ.

Слѣдъ демобилизацията снабдихме дрогерията си съ прѣсни и първокачествени дроги, медицински специалитети, парфюми, сапуни, пудри, пасти за зъби и др. новости.

Доставяваме на едро фотографически артикули.

Отъ дрогерията.

НАША РОДИНА,

Единствено иллюстрирано младежко списание, което застъпва нашата литература, география, история, естествознание, изкуство и новини изобщо изъ науката и живота.

Редактори: Сп. Георгиевъ кл. у-ль.
К. П. Домусчиевъ, учил. и-рѣ.

Сътрудници: Елинъ Пелинъ, Чилингировъ,
Куневъ, Ракитинъ, Неволинъ,
П. Миневъ, Дриновъ, Карановски, Немировъ. Ив. Арнаудовъ и др.

Прѣмии: Сборникъ — разкази отъ войната и цвѣтна карта на Балк. полуостровъ.

Годишенъ абонаментъ 3 лева.

Редакцията — Плъвенъ.

Циментова фабрика

„ЛЕВЪ“
П Л Ъ В Е Н Ъ .

Първа по родѣтъ и модерната си инсталация въ цѣлия Балкански полуостровъ.

„ПОРТЛАНДЪ“

Циментъ марка „ЛЕВЪ“ е извѣстенъ и констатиранъ като единъ отъ най-добритѣ цименти. Мѣстно производство. Прѣвзходствува всички цименти, които се внасятъ въ Царството. Удобрень за държавни постройки отъ Мин. общ. сгради съ протоколъ отъ 6 май 1911 г.

Свидѣтелства отъ прочутия професоръ Dr Wilhelm Mihoelis, Berlin и отъ F. L. Smidt C-ie, Copenhagen.

Годишно производство 2000. двѣ хиляди вагона.

Доставя при износни цѣни 1-во Бълг. Д-во „ЛЕВЪ“ за фабрикация на циментъ и хидравлическа варъ — Плъвенъ.

ВЪ ПЛЪВЕНЪ СЕ ПРОДАВА ВЪ ВСИЧКИ ЖЕЛѢЗАРСКИ МАГАЗИНИ.

Телеграфически адресъ: Д-во „ЛЕВЪ“, Плъвенъ.